

(49) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ।

(50) ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ above ਵਿੱਚ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ, ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਰੋਜ਼ਨਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਭੇਜੇ।

(51) ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 4.6.2012 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਜੇਐਸ ਮਹਿੰਦੀਰਤਾ

ਕੇ. ਕੰਨਨ ਜੇ.

ਉਧਮ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਆਪਣੇ ਐਲਾਮਾਰਐਸ ਅਤੇ

ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

1980 ਦਾ RSANo.2027

2 ਦਸੰਬਰ, 2011

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 - ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 - S.14(l), 15 - ਦੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ - ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਬਚੀ - ਬਚੀ ਹੋਈ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਨ੍ਹੋਗਾ ਨਹੀਂ - 1954 ਵਿੱਚ ਡੋਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ - ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ 1956 ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਜੀਵਿਤ ਵਿਧਵਾ (ਡੋਨੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ - 1956 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਕਲਾਜ਼ 1 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ - ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਸਪੇਸ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ - 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਉਂਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ 1 ਇਦਰੇਨ ਨੂੰ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ - ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ 1 ਲੰਡੂ ਮਰਦ ਦੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਹਿ-ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਹਿ ਵਿਧਵਾ I hindu Succession Act ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

(ਪਰਾ ੮)

ਅੱਗੋਂ ਆਯੋਜਤ. ਕਿ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸੰਪਤੀ I hindu ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਜੋ ਮਤਰੇਈ ਧੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਚਿੰਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ ੯)

ਅੱਗੋਂ ਫਤਿਆ, ਜੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਧੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੋਗਣ ਲਈ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 14(1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪੈਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਗਿਆ ਸੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ

ਮੁਕੱਦਮਾ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਔਰਤ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਇੱਕ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚਿੰਤੀ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। .

(ਪੈਰਾ 14)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਲਕਾ ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਤਿਨ ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਐਲ. ਸਰੀਨ।

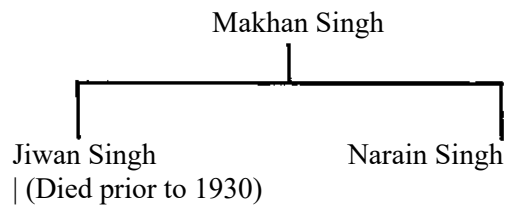
ਆਲੋਕ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਕੇ. ਕਨਨ, ਜੇ.

1. ਲਿਸ ਅਤੇ "ਆਨਕੋਲੋਜੀ"

(1) ਮੁਦਈ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। 1 ਉਹ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ।

(2) ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

Chand Kaur (2nd wife)
(Died on 09.04.1978)

Bholi (1st wife)
(died in 1930)

Gurbansi
(Died on 15.02.1954)

Chinti

Harnek Singh Jagtar Singh Avtar Singh
(defendants)

Udham Singh Bakhshish Singh Nami
(plaintiffs)

II. History of previous litigation

(3) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ 1930 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਭੋਲੀ ਅਤੇ ਚੰਦ ਕੌਰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੋਲੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ |

ਚੰਦ ਕੌਰ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਚ ਗਈਆਂ। ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੇ 29.06.1929 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚਿੰਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਭੋਲੀ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ ਸੀ, ਨੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਉਲਟਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੋਹਫਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਦੋਵੇਂ ਸੂਟ ਇਕੱਠੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਦਾਤ ਚਿੰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ। ਚਿੰਤੀ ਅਤੇ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਆਪਸੀ ਝਗੜੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵਾਜ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਮਾਂਦਰੂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੰਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(4) ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 28.11.1934 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀ। ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੁਰਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

III. ਮੁਦਈ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

(5) ਚਿੰਤੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਹੱਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ, ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾਖਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਚੰਦ ਕੌਰ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਭੋਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾ ਚੰਦ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ

ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਤਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮਾਤਾ ਚਿੰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚੰਦ ਕੌਰ ਅਤੇ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

IV. ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ।

(6) ਜੇਕਰ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੇ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਦਾਨੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਉਸਦੀ ਧੀ, ਤਾਂ ਦਾਨੀ ਦਾ ਉਹੀ ਵਿਆਜ ਸੀ ਜੋ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੇਵਲ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਲਈ ਹੀ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਰੋਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਰਤਨਕਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ 57265 ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ। (ਮੁੱਲਾ: ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਖੰਡ 1,19 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ; ਪੰਨਾ 281; ਹਰਨੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ (1)। ਫਰਮਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਵਿਰਾਸਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।

V. 1956 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ,

(7) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸਾਲ 1956 ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ। 1) ਐਕਟ ਦੇ

ਤਹਿਤ, ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਵਿਆਜ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਖੁਦ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨੇਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। 14(1) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਗੁਰਬੰਸੀ ਨੇ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਦ ਕੌਰ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1922 ਪੀਸੀ 403

ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਮੌਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 15.01.1954 ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ 15.01.1954 ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਡੀ-4 ਰਾਹੀਂ ਬੇਲੋੜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੀ ਮੌਤ 15.01.1954 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। 1954 ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਦਾ 15.01.1954 ਨੂੰ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਜੋ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਦਾਤ ਅਧੀਨ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਦਾਨੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਸੀ।

VI. ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਡੀ.ਏ.ਸੀ. 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ - ਜਿਵੇਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ

(8) ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਕੋਲ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸਨ ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਜਿਸ ਦਿਨ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਮਰਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ. ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਹਿ-ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਗਊਧਵਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ 1956 ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਨ ਵਜੋਂ ਜਿਊਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 1956 (ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ 1956 ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ (ਵਿਧਵਾ) ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮਰਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਪੰਜਾਬ 45 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਧੰਨ ਕੌਰ (2) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸੰਪਤੀ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਟਰਿੱਪ ਵੰਡਣਾ ਸੀ। ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੀ ਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ (ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੀ ਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ 01.04.1978 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ) ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। -ਪਹਿਲੀ ਵਿਧਵਾ ਰਾਹੀਂ ਧੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਚੰਦ ਕੌਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆ ਲੈਂਦੀ ਸੀ।

ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ VII ਪ੍ਰਭਾਵ, ਤੋਹਫੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ

(9) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਗੁਰਬੰਸੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੇ ਟਾਇਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੀ ਮੌਤ 15.01.1954 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 15.01.1954 ਨੂੰ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਿਹਾ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਖਦਸ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦਾ ਕਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਇੱਥੇ ਸਾਲ 1929 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਆਰਾ 1931 ਦੇ ASNo.1449 ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਕੇਵਲ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਰਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਜੋ ਸੂਰ ਦੀ ਮਤਰੇਈ ਧੀ ਚਿੰਤੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੁਆਰਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕੌਰ (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਵੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ।

(10) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਚੰਦ ਕੌਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਗੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੀਮਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14(1) ਐਕਟ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕਲਾਵਤੀਬਾਈ ਬਨਾਮ ਸੋਰੀਆਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਅਤੇ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲਆਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਕਸ਼ੀ ਲਾਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲਆਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (6) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਵੇਚਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਧਵਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨੋਂ ਫੈਸਲੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਵਿਧਵਾ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੇ ਧੀ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪਰਦੇਸੀ ਕੋਲ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਧੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਨੀ ਸੀ, ਦੀ 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੋਗਣ ਲਈ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 14 (1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਤਿੰਨੋਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ

ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਪਰਦੇਸੀ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ, ਧਾਰਾ 14(1) ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

~(3) 1980 Supp. SCC 367

~

(4) 1968LXXPLR30

(5) JT 1991(2) SCC 385

(6) ਏਆਈਆਰ 1999 ਐਸਸੀ 928

(11) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ: © ਮੈਂ 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ PW1 ਦਾ ਸਬੂਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, “ਚੰਦ ਕੌਰ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। Thegz// HYLS ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਿਹਾ।” ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਸਾਲ 1954 ਵਿਚ ਇੰਤਕਾਲ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇੰਤਕਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਖੁਦ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੀ ਮੌਤ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੇ ਮਾਲੀਆ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ PW1 ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

(12) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਸੰਪਤੀ 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ "ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ

ਰਚਨਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗੁਮਮਾਲਾਪੁਰਾ ਤਰੀਨਾ ਮਾਟਾਦਾ ਕੋਟੂਰੁਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਸੇਤਰਾ ਵੀਰਾਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7) ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰਾਪਤ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਮਾਲਕੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪਰਦੇਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਸੰਪੱਤੀ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰੇਗੀ (ਵਗਟ ਸਿੰਘ wrw/sTeja Singh (8) ਇੱਕ ਪਰਦੇਸੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ (ਭਗਵਾਨ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ਵਨਾਥ (9)।

- (7) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 571
- (8) AIR 1970 P&H 309 (FB)
- (9) ਏਆਈਆਰ 1979 ਬੰਬ 1

ਹਰ ਘਟਨਾ ਜੋ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(13) ਮੁਦਈ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਤਰਕ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੁਰਬੰਸੀ ਦਾ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮੌਤ (ਗੁਰਬੰਸੀ ਦੀ) ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਹੱਕ ਗੁਰਬੰਸੀ ਕੋਲ ਸੀ, ਉਹ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸਹਿ-ਟਰਮੀਨਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਚੰਦ ਕੌਰ ਕੋਲ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਫਾਕਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦ ਕੌਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਹ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

VIII. 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧੀ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ

ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਅਸਪਸ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(14) 1 ਨੇ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਚਿੰਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਕੀ ਇਹ ਨਿਹਿਤ ਹਿੱਤ ਸੀ ਜੋ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਬਚਿਆ ਰਹੇਗਾ ਜਾਂ ਇਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸਿਰਫ ਮੌਕਾ ਸੀ। . ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਮਾਂਦਰੂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮਰੀ ਲਾਅ 1956 ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। 1 ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਾਰਸ ਕੌਣ ਹੈ।

ਲੇਬਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ:-

“...ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਮੁਸੱਮਤ ਗੁਰਬੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮੁਸੱਮਤ ਚਿੰਤੀ, ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ, ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਸਿੰਘ ”

ਅਦਾਲਤ ਕੇਵਲ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰਜੀਹਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਧੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਔਰਤ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਇੱਕ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਰੈਟੀਗਨਜ਼ ਡਾਇਜੈਸਟ ਆਫ ਕਸਟਮਰੀ ਲਾਅ ਇਨ ਪੰਜਾਬ, 1989 15 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਇਨਪਾਰਾ 23, ਪੰਨਾ 188 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਿ, "ਇੱਕ ਧੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ।" ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚਿੰਤੀ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚੰਦ ਕੌਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। . ਮੁਦਈ ਆਪਣੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

IX. ਸਿੱਟਾ

(15) ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਉਸੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 1 ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰਕ 'ਤੇ ਕੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੇ।

ਅਗਰਵਾਲ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ